

Nie jesteś sama

Coraz mniej czasu, myślisz w panice, zastanawiając się, w co tu najpierw ręce włożyć. Bo przecież za miesiąc, trzy tygodnie... tydzień usiądziecie do stołu, gdzie wszystko musi być perfekcyjnie przygotowane. Nie może być inaczej, zawsze jest idealnie, bez najmniejszej skuchy, w końcu to nie byle jakie dni, to ŚWIĘTA.

Więc co tu najpierw? Zakupy, sprzątanie, ale tyle tego jest, że właściwie powinnaś wziąć parę dni urlopu, inaczej bałaganu nie ogarniesz...Ale jak tu prosić o wolne, kiedy tak krucho z robotą, szef patrzy krzywym okiem na samotne matki z dziećmi, na matki w ogóle, bo matki to dzieci, a dzieci lubią chorować niezależnie od najważniejszych projektów w firmie, w dodatku projektów na cito. Urlop więc raczej odpada, nikt ci go nie da, a jak weźmiesz sobie na żądanie, zaraz po świętach będziesz musiała nowej pracy szukać...

Dam radę, postanawiasz, wstając codziennie o szóstej, śniadanie dla dzieci, męża, jeszcze pół godziny do wyjścia, podgotujesz zupę, mięso, doprawisz surówkę, a ziemniaki to już jak wrócisz z pracy. I nie szkodzi, że wracasz tuż po mężu, bo on w tym czasie je pierwsze i już czeka na drugie... A dzieci? Co dzieci, odpowiesz, wracają ze szkół grubo przed wami, ale to dzieci przecież, nie będą ziemniaków obierać, zresztą, one nigdy nie mają na nic czasu, nauka, przyjaciele, komputer, randki...

Zostajesz więc sama z przygotowaniem świąt, nic nowego, tak jest od lat i wcale nie powinnaś z tego powodu rozpaczać. Najwyżej wstawać teraz będziesz o godzinę wcześniej, a i spać nie pójdziesz przed północą. Bo inaczej nie zdążysz... A przecież nikt inny lepiej od ciebie nie zrobi: zakupów, porządków; nie ugotuje, nie upiecze, nie przyrządzi, nie doprawi. Padniesz potem, po trzech dniach świętowania jak nieżywa i podziękujesz Bogu, że następne święta, w dodatku krótsze, dopiero za kwartał.

Czy musi tak być? Mądra jesteś przecież, niejedną szkołę skończyłaś, dzieci też masz odchowane, i to, wydawałoby się, całkiem niezłe. Dlaczego więc nie zaprząć ich choć trochę do roboty? I męża - tak, męża też, wiesz, jak radzić sobie z nim w łóżku, a w kuchni nie potrafisz?

Do dzieła więc: w planowaniu zawsze byłaś dobra, weź kartkę, wypisz wszystkie powinności, zaproś rodzinę do jeszcze nieświętecznego stołu i choć raz w swoim życiu bądź naprawdę

konsekwentna. To są przecież wasze wspólne święta, nie robisz ich dla siebie, a bez pracy nie ma kolaczy, wszyscy o tym wiedzą.

Chcą mieć święta? Niech więc wezmą udział w ich przygotowaniu.

I może wtedy nareszcie uda ci się zwyczajnie cieszyć z tych niecodziennych dni, i mieć jeszcze czas i parę do sylwestra. Bo przecież, jak śpiewa Krajewski, nie jesteś sama...

Spokoju i cierpliwości w przygotowaniach do świąt. A potem – już tylko zdrowych, rodzinnych i wesołych!

Magda Wieteska